

видѣхте, и поспѣшьте да снете отца ми тѣка.

14 И припадна на шіата на-Веніамина брата си, и плака : и Веніаминъ плака (така като припадна) на шіата Іосифова.

15 И цѣлова (Іосифъ) сичките братіа свои, и плака надъ нихъ : и послѣ по това разговорихасе братіята мѣ съ него.

16 И веднага се расчѣ (това) въ домѣтъ на-Фараона, че казѣваха : братіята на-Іосифа дойдоха : а Фараонъ се зарадѣва, и слѣгите мѣ.

17 И рече Фараонъ на Іосифа : речі на братіята ти : това правете : натоварете (жито) на добыцыте ви, и идете, искачетесе въ земля Ханаанска :

18 И като земете отца ви, и семействата ви, дойдете кодъ мене : и ще ви дадемъ благостыните на-землата Егѣпетска, и ще идете тѣстыната на-землата.

19 И ты заповѣдай (и речи) : това направете, земете за себеси колесницы изъ землята Егѣпетска, за дѣцата ви, и за женыте ви : и вдигнете отца ви, та дойдете.

20 И не жалете сосѣдыте ваши : защото благостыните на-сичката земля Егѣпетска ще бѣдатъ ваши.

21 И направиха така сыновете Израилеви : и Іосифъ даде имъ колесницы спередъ заповѣдѣта на-Фараона : даде имъ и хранѣ за пѣтъатъ.

22 На сички имъ даде секомѣ двойны премѣны дрѣхны : а на Веніамина даде триста сребърници, и петъ премѣны дрѣхны.

23 А на отца си прати, тѣа : десетъ ослы натоварены ѿ благостыните Егѣпетски, и десетъ